

Закон о штампи, 1925.

Садржај

Глава прва. Опште одредбе (чл. 1–16)

Глава друга. О ауторском издавачком праву (чл. 18) Глава трећа.

Страна штампа (чл. 18)

Глава четврта. Забрана (чл. 19–25)

Глава пета. Исправка (чл. 26–29)

Глава шеста. Цензура (чл. 30–32)

Глава седма. Одговорна лица (чл. 33–42)

Глава осма. Кривична дела

1. Против општих интереса (чл. 43–51)
2. Против части (чл. 52–64)
3. Чисто штампарске природе (чл. 65–72)

Глава девета. Поступак (чл. 73–92)

Глава десета. Одговорност органа власти (чл. 93) Глава једанаеста.

Завршне одредбе (чл. 94–96)

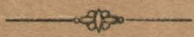
ЗУЖ(497.1)
(091)

26

Св. 68.

ЗБИРКА ЗАКОНА
протумачених и објашњених
судском и административном
праксом
Издаје ГОЈКО НИКЕТИЋ

ЗАКОН
О ШТАМПИ
ОД 6. АВГУСТА, 1925. ГОД.



БЕОГРАД 1925
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, Кнез Михајлова улица 1.

SAVEZNO IZVRŠNO VEĆE
CENTAR ZA INFORMACIONU I
DOKUMENTACIONU DELATNOST

Inv. br. *4653*

SIGN

ЗБИРКА ЗАКОНА

протумачених и објашњених
судском и административном
праксом

Издаје ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 68.

Св. 68.

ЗАКОН О ШТАМПИ ОД 6. АВГУСТА, 1925. ГОД.



БЕОГРАД 1925
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, Кнез Михајлова улица 1.



М. б. 37317

САДРЖАЈ

	СТРАНА
Глава прва. Опште одредбе (чл. 1. — 16.) . . .	5
Глава друга. О ауторском издавачком праву (чл. 17.)	12
Глава трећа. Страна штампа (чл. 18.)	12
Глава четврта. Забрана (чл. 19. — 25.)	13
Глава пета. Исправка (чл. 26. — 29.)	17
Глава шеста. Цензура (чл. 30. — 32.)	19
Глава седма. Одговорна лица (чл. 33. — 42.)	21
Глава осма. Кривична дела.	
1. Против општих интереса (чл. 43. — 51.)	26
2. Против части (чл. 52. — 64.)	29
3. Чисто штампарске природе (чл. 65. — 72.)	33
Глава девета. Поступак (чл. 73. — 92.)	36
Глава десета. Одговорност органа власти (чл. 93.)	45
Глава једанаеста. Завршне одребе (чл. 94. — 96.)	45

ЗАКОН
О ШТАМПИ
ОД 6. АВГУСТА, 1925. ГОД.

Глава прва. Опште одредбе.

¹⁴⁵
Чл. 1. — Штампа је слободна. Слобода штампе састоји се у неспреченом исказивању мисли у новинама или другим штампаним предметима или у сликама, цртежима или другим предметима, механичким или хемиским путем направљеним за умножавање, који су намењени јавности, или у тако умноженим и растуруним предметима, у границама Уставом и државним законима одређеним.

Види чл. 2. и 3. Зак. о штампи.

²
Чл. 2. — ~~Не може се установити никаква превентивна мера која спречава излажење, продају и растурање списа и новина, осим у случајевима које предвиђа Устав.~~ *Устав*

Види чл. 1. и 3. Зак. о штампи.

Чл. 3. — За штампање новина и списа није потребно овлашћење ни од какве власти, нити је за

штампање и излажење њихово потребно полагање каквог новчаног јемства у виду кауције.

Види чл. 1. и 2. Зак. о штампи.

Чл. 4. — Штампарске и књижарске радње као такве у погледу њиховог отварања подлеже одредбама трговачког закона и закона о радњама.

Оне морају бити протоколисане код надлежне власти пре отпочињања рада.

Види чл. 5. Трг. Зак. — чл. 7.—9. Зак. о радњама,
— и чл. 70. Зак. о штампи.

Чл. 5. — Издавач новина и повремених списа дужан је да покретање пријави државном тужиоцу, а где овога нема, месној државној полицијској власти.

Ова пријава има да садржи:

- 1.) име новина или повремених списа који ће да се штампа;
- 2.) име и презиме уредника са означањем његовог стана;
- 3.) име штампарије где ће се штампати.

Државни тужилац односно полицијска власт дужна је издати подносиоцу потврду о пријави. Ако надлежна власт не изда истог дана ту потврду издавач може и без ње отпочети издавање новина и повремених списа.

Издавач је дужан да одмах поднесе накнадну пријаву о свакој промени која наступи после поднете пријаве.

Види чл. 6. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 6. — На свима предметима поменутих у чл. 1. овога закона који су намењени јавности, мора стајати штампано, урезано или уметнуто место штампања или израде, име и презиме штампара или штампарије, односно резача, односно сликара, и означање њиховог боравишта. Ако је штампарија акционарско друштво, мора бити означено име њеног представника који ће се позивати на суд уместо штампарије.

Од ове обавезе изузимају се кандидатске односно гласачке листе, ако на њима нема ништа осим онога што је законом прописано. Исто тако изузимају се трговачки протоколи, формулари и остало што је за трговачку радњу потребно, посмртне објаве, позиви на разне забаве и зборове, ако на њима нема ништа сем имена оних који се позивају, дан, место где ће бити збор и имена сазивача.

Види чл. 5., 14. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 7. — Штампар је дужан пре почетка растурања, да од сваких штампаних новина и повремених списа, достави по пет примерака државном тужиоцу односно месној државној полицијској власти, од којих ће један примерак задржати за себе, један доставити Народној Библиотеци у Београду, један Свеучилишној Библиотеци у Загребу, један Државној Лицеалној Библиотеци у Љубљани, а један обласној државној или јавној библиотеци.

За издавача и државног тужилаца

Растурање може отпочети чим се ови примерци доставе надлежној власти.

Види чл. 70. Зак. о штампи.

Чл. 8. — Сваке новине и сваки повремени спис, који излази у напред назначеним месечним или краћим, ма и неједнаким, размацама времена, мора имати поред означења штампара и означење уредника и издавача.

Њихово име и презиме, занимање и означење боравишта морају бити оштампани у врху или на крају листа.

Види чл. 70. Зак. о штампи.

Чл. 9. — Уредник је једно од оних лица која стварно управљају редакционим делом новина или повремених списа. Уредник одговара за кривике штампом учињене по одредбама овога Закона.

Име уредниково означаје се на листу. Није допуштено означити као уредника једно лице које нема учешћа ни у одређивању правца у коме се лист уређује, ни у одлучивању, да ли ће један напис бити објављен или не.

Уредник може бити сваки пунолетни држављанин Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца коме нису судским путем одузета грађанска и политичка права.

Уредник мора становати у месту где новине или повремени списи излазе.

Један лист или спис може имати више уредника. У том случају сваки од уредника мора бити

пријављен по чл. 5. овога Закона, за онај део листа или списка који он уређује.

Дужности и одговорности сваког оваквог уредника за део листа или списка који уређује исте су као и за уредника који део лист уређује.

Види чл. 10.—12. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 10. — Не може бити уредник новина наредни посланик за време док му траје мандат.

Види чл. 9., 11., 12. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 11. — Не може бити уредник онај:

1. који је осуђен због каквог злочинства или престапа, ако су та дела почињена из користољубља или против јавног морала;

2. онај против кога је наређен истражни притвор у кривичном поступку, докле тај притвор траје;

3. лица која се налазе на издржавању судске осуде лишења слободе, док затвор траје.

Види чл. 9., 10., 12. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 12. — У случају спречености, одсуства или болести, уредник може имати свога заступника, за кога у свему важе одредбе овога закона.

Види чл. 9.—11. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 13. — Ко је на каквој штампаној ствари означен као издавач, сматра се у смислу овога Закона за власника имена штампане ствари.

Без одобрења издавача, односно његовог правног наследника, нико не може покренути новине или повремени спис са истим или са другим именом у коме би се јасно видела злоупотреба овога имена, и то за време излажења листа и три године после престанка.

Ако је издавач какво правно лице, политичка странка или уопште удружење више лица, онда мора бити означено нарочито лице које ће се јављати као њихов представник. Тај представник мора бити држављанин Краљевине, пунолетан и уживати сва грађанска и политичка права. Он мора становати у месту издавања штампане ствари. За њега вреде сви прописи о одговорности издавача.

На инвентару уредништва постоји прећутна законска залога у корист државе са правом искључивог приоритета за наплату новчаних казни, судских такса и кривичних трошкова, и у корист тужиоца за накнаду штете. Пренос важи само под овим теретом.

Види чл. 70. Зак. о штампи.

Чл. 14. — Растурач је оно лице које штампане ствари лепи, веша или оставља на каквом јавном месту приступачном свету, или их предаје другим лицима, која у њиховом стварању немају учешћа.

Растурач који растурање обавља у виду заната обавезан је да се претходно пријави полицијској власти свога места становања.

Пријава има да садржи: име и презиме растурача, означање улице и број куће где станује, године живота и место рођења. Растурач мора имати најмање 16 година.

Пријава не подлежи никаквој такси.

Пошто је поднета оваква пријава, није потребно никакво одобрење за растурање и продавање штампаних ствари. Полицијска власт издаје подносиоцу пријаве истог дана бесплатну потврду о пријему пријаве. Ова потврда важи као легитимација за растурање и продавање штампаних ствари. Лица која су кажњена због злочина или преступа из користољубља, не могу бити, а која буду кажњена, не могу остати као растурачи.

Ови прописи не односе се на списе поменуте у другој алинеји члана 6.

Види чл. 6. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 15. — Ванредна издања новина сматрају се као саставни део редовног издања и подлеже истим прописима као и редовна издања.

Види чл. 5.—14. и 70. Зак. о штампи.

Чл. 16. — У свакој општини општинска власт мора одредити место где ће се лепити службене штампане обзнане.

Приватне обзнане не могу се лепити на јавним зградама, на зградама за богомољу и наставу и на споменицима.

На приватним зградама и оградама не смеју се лепити никакве обзнаке без одобрења сопственика.

Глава друга. О ауторском, издавачком праву.

Чл. 17. — Творац каквог писменог састава у новинама или повременим и другим штампаним списима заштићује се овим законом, у колико ту заштиту не пружају закони који су на снази, према штампару и другим лицима на тај начин, што му се признаје искључиво право да сам свој напис умножи и даље распростре.

Ово право својине траје 25 година после смрти творчеве у корист његових наследника.

Оштећени има право на накнаду штете у редовној грађанској парници.

Види чл. 18. Зак. о штампи.

Глава трећа. Страна штампа.

Чл. 18. — Новинама и списима штампаним у иностранству и онима који у опште на страни излазе, као и предметима израђеним механичким или хемијским путем и намењеним за умножавање остварене мисли у каквом пртежу или слици или ком другом предмету, и предметима тако умноженим) слободан је улазак у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца.

Ако тако штампани или израђени или умножени предмети садрже у себи какво кривично дело из чл. 10. овога закона или би ишли против инте-

Мин. савет 20. гоу.
~~реса земље, Министарство Унутрашњих Дела може им забранити улазак у земљу. Ова се забрана објављује у Службеним Новинама. Исто тако ова забрана може бити дигнута по одлуци Министра Унутрашњих Дела. Дневне забране објавиће се у Службеним Новинама.~~

Види чл. 17 и 19. Зак. о штампи
 За ~~улазак у земљу~~ *улазак у земљу* ~~у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца~~ *у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца* ~~који садрже у себи какво кривично дело или би ишли против инте-~~ *који садрже у себи какво кривично дело или би ишли против инте-*

Чл. 19. — Забрањује се растурање и продавање новина и других штампаних списа, ако садрже:

1. увреду Владаоца и чланова Краљевског Дома; *ове новине негласисавати.*

2. увреду станих државних владара;

3. увреду Народне Скупштине;

4. непосредно позивање грађана да силом мењају Устав или земаљске законе; и

5. тешку повреду јавног морала.

ако се
 Исто тако може се забранити излажење од-
 носно растурање новина ~~у штампаним списима~~ *у штампаним списима* ~~који~~
 изазивају мржњу против државе као целине, вер-
 ски и племенски раздор, а тако исто и кад посредно
 позивају грађане да силом мењају Устав или зе-
 маљске законе, само ако се из написа ~~очевидно~~
 види да се њиме иде на такво позивање грађана.

Члан 19. има се разумети тако, да се забрана растурања и продавања новина и других штампаних списа, односи само на поједине бројеве а не потпуну забрану излажења.

Види чл. 20.—25. Зак. о штампи.

6.) Не у штампаним или израђеним или умноженим предметима садрже у себи какво кривично дело или би ишли против инте-

7. Ако је штампарија једном или више пута била у државној или другој казни...

8. Ако штампарија својим радницима или другима... Краљевски Дом састављају: Краљица супруга, живи претци и потомци Краљеви у правој линији са својим супругама, рођена браћа и њихови потомци са супругама и сестре Краља Владаоца.

Види чл. 19. и 21.—25. Зак. о штампи.

Чл. 21. — Забрану растурања и продавања новина и списа у свима случајевима чл. 34. наређује она власт којој се у смислу чл. 7. овога закона предаје по пет обавезних штампаних примерака.

У свима тим случајевима та је власт дужна изрећи забрану образложеним писменим решењем које ће одма доставити једновремено уредништву и надлежном суду. По пријему акта суд је дужан, у већу од три судије, а у року од 24 сата, оснажити или поништити забрану и решење, ако нема жалбе у законском року, послати на извршење. У противном случају, сматра се да је забрана дигнута. Дан кад суд не ради не рачуна се.

Решење о забрани мора тачно означити места због којих се и навести законске прописе по којима се изриче забрана.

Види чл. 19.—22., 24. и 25. Зак. о штампи.

Чл. 22. — Против судског решења о забрани може се тужити жалити Апелационом Суду у року од 24 сата по саопштењу судског решења а државни тужилац, односно полицијска власт, само у случајевима тачке 1. члана 19. овога закона. Жалба се

предаје непосредно суду који је одобрио забрану или пошти на повратни реџепис. Суд спроводи одмах жалбу са актима Апелационом Суду по пријему жалбе. Апелациони Суд дужан је донети одлуку у року од 48 сати.

Судско решење којим се одобрава забрана неће утицати на постојање судску одлуку о постојању или непостојању кривичног дела.

Види чл. 19.—21. и 23.—25. Зак. о штампи.

Чл. 23. — У време рата и мобилизације може се забранити издавање и растурање сваких новина и других штампаних ствари кад садрже оно што је цензура забранила да се штампа.

У том случају није потребно никакво правдање забране код суда, већ се одмах подноси пријава суду и покрене кривични поступак због извршеног кривичног дела.

Види чл. 19.—22., 24. и 25. Зак. о штампи.

Чл. 24. — Забрана се састоји у узашћењу штампаних примерака или предмета умножених и за растурање намењених.

Решењем о забрани може се наредити да се запечати штампарски слог плоче и каменорези. Извршним судским решењем може се наредити штампару и растурање штампарског слога, истирање плоча и каменореза.

На делове који нису инкриминисани а који се могу одвојити, као што су додаци новинама или

свеске повремених списа или табаци из обичних књига, не односи се забрана.

Власт која извршује забрану дужна је издати заинтересованом лицу потврду о узалћеним стварима.

Види чл. 19.—23. и 25. Зак. о штампи.

Чл. 25. — ~~Сматра се да је забрана дигнута и растурање листа допуштено:~~

~~1) кад Апелациони Суд поништи решење Првостепеног Суда о забрани, односно кад Апелациони Суд одобри решење Првостепеног Суда којим је забрана поништена;~~

~~2) кад Апелациони Суд нађе да државни тужилац односно полицијска власт или Првостепени Суд нису поступили у одређеним роковима или се нису њима користили;~~

~~3) кад надлежна власт не поднесе редовну тужбу (написни прогон) у року од осам дана, код надлежног Првостепеног Суда по саопштењу решења истог суда о одобреној забрани. Суд по службеној дужности одмах извештава решењем пошту да је забрана дигнута.~~

~~Државни тужилац односно полицијска власт дужна је, на случај поништења забране, примерке штампане ствари и остало што се при забрани одузима, одмах повратити и неновређено предати и обеланити у Службеним Новинама да је забрана дигнута.~~

Види чл. 19.—24. Зак. о штампи.

Глава пета. Исправна.



Чл. 26. — Уредник новина или ~~повременог~~ ^{повременог} списка дужан је да прими и оштампа у новинама или спису сваку исправку о чињеницама изнетим у његовом листу коју му пошаље власт. Исто тако дужан је да оштампа исправку приватног или правног лица чије је име у вези са његовим радом или животом споменуто у новинама или спису којима је он уредник, било да се у исправци наведене оштампане чињенице означају за неистините, било да се у њој наводе чињенице, којима се оповргавају оштампане чињенице.

Исправљач је дужан да наведе тачно напис који исправља, страну и стубац, као и број новина у којима се напис налази. Исправка се доставља уреднику поштом на повратни рецелес или преко надлежног Првостепеног Суда. Суд је дужан истог дана послати уреднику исправку.

Забрај чл. 9. измисли. Много је саопштен
Види чл. 27.—29. Зак. о штампи.

нштампати и написи и, као и исто гдје пожеба
гдје чл. 27. измисли измисли уписа уписа.
Чл. 27. — Исправка се мора оштампати у првом или другом наредном броју или најдаље у року од два дана, од како је уредник прими, без икаквих додатака, мењања или уметака у самом тексту и под истим насловом.

Исправка се мора штампати у оном делу новина у коме је био напис на који се она односи, и онаким словима као што је и напис који се исправ-

ља. Исправка се не може прекидати ако напис на који се она односи није био прекидан.

Исправка се штампа бесплатно.

Види чл. 26., 28. и 29. Зак. о штампи.

Чл. 28. — Уредник је ослобођен од дужности да штампа исправку у овим случајевима:

1. ако исправка није потписана или је није потписало оно физичко или правно лице, чије је име у напису поменуто;

2. ако је исправка послата од власти или приватног лица два пута већа од слога ствари која се исправља;

3. ако исправка садржи какво кривично дело или је неуљудно написана;

4. ако је исправка написана на другом језику него што је напис који се исправља;

5. ако је протекло шест недеља од дана када је напис објављен; — и

6. ако се исправка противи члану 72 овога закона.

Види чл. 26., 27., 29. и 72. Зак. о штампи.

Чл. 29. — Уредник који без разлога не хтедне на закону основану исправку примити или који у року који овај закон прописује не уврсти исправку биће кажњен новчано до 10.000 динара, а у пресуди ће се изрећи, да је дужан дотичну исправку уврстити у први број својих новина или списка који ће изаћи после пуноважне пресуде.

Што се тиче исправака власти, тужбу ће заступати јавни тужилац, а приватно лице путем приватне тужбе.

Суд ће у оваквим случајевима одредити претрес најдаље за три дана.

Види чл. 26.—28. и 68. Зак. о штампи.

Глава шеста. Цензура.

Чл. 30. — Цензура се установљава само за време рата и мобилизације и то само за ствари које овај закон предвиђа.

Цензура домаће штампе састоји се у спречавању штампања недопуштених објављивања.

Цензура стране штампе састоји се у простој забрани уласка штампаних предмета из непријатељских и других држава, ако то и у колико Министар Унутрашњих Дела за потребно нађе.

Војна цензура у погледу штампе почиње од тренутка наређене мобилизације и престаје сама собом од тренутка наређене опште демобилизације.

Види чл. 31. и 32. Зак. о штампи.

Чл. 31. — Цензура се врши на тај начин, што се сваки примерак новина или повремених списка или у опште свака публикација штампом мора пре него што се оштампа, доставити по један примерак првој надлежној, војној и полицијској власти.

Само оно што допусти полицијска односно војна власт, може се штампати за растурање и растурати.

Министар Војске и Унутрашњих Дела могу одредити једно исто лице, које ће цензуру вршити.

Види чл. 30. и 32. Зак. о штампи.

Чл. 32. — Као недопуштено објављивање у време мобилизације или рата сматра се свако штампање извештаја:

1. који садрже вести и податке о мобилизацији и кретању војске; о организацији и формацији војске и њеном наоружању, оделу, исхрани и здравственом стању; о јачини појединих армија и трупа, њиховом броју и саставу и именима команданата; о распореду, положају и раду војске; о припевању војног материјала или о куповини ратних потреба у земљи или ван земље; о стању путева сувоземних и водених; о времену и температури и њиховом утицају кад штетно дејствује на операције и здравствено стање у војсци и земљи;

2. о броју мртвих и рањених, осим ако није изреком допуштено; о месту где је ко погинуо или којој је јединици припадао или од какве је болести умро; о појави какве заразне болести у војсци или земљи; о успешном дејству или штети коју је произвела непријатељска ватра; о нередима у војсци на фронту или позадини; о несрећним случајевима на војшном делу или у позадини, о катастрофи на железници, каквом пожару, експлозији; о повлачењу, поразу, губитку каквог положаја, тврђаве, застава, убојног материјала, осим ако није изреком допуштено;

3. војним операцијама и политичкој ситуацији било истинито или не, ако Министар Војске или Врховна Команда или Министар Иностраних Дела забрани такво објављивање;

4. којима се критикује рад старешина војске или исти износи у подруљивом тону или у опште на начин који би наносио штету угледу и гласу старешина и убијао веру у дух и ваљаност војске; којима се штетно утиче на морал војске и јавног мишљења; којима се објашњавају злонамерно штете проузроковане ратом; и којима се тражи престанак рата;

5. којима се изопачавају званична саопштења или који садрже лажне непроверене или узнемиравајуће вести о нашој или савезничкој војсци и општем стању у земљи;

6. вести, којима се угрожава јавни мир и ред или у опште интереси земље.

Види чл. 30. и 31. Зак. о штампи.

Глава седма. Одговорна лица.

Чл. 33. — За кривична дела учињена штампом одговарају ^{застава} писац, уредник, издавач, штампар и растурач, према одредбама ^{од} закона, *3.0.3. ј.*

Види чл. 34.—42. Зак. о штампи.

и ст. у односу односно у свим одредбама
Чл. 34. — Писац је на првом месту одговоран као главни чинилац за сваки штампани напис који је он написао (саставио) и потписао, било именом

одреке чл. 34, 35, 36, 37, 38 и 39 зак. о штампи у односу односно у свим одредбама и ст. у односу односно у свим одредбама

и презименом, било само именом или само презименом или њиховим почетним словима, било његовим познатим псевдонимом, ако тужилац или уредник и суд на основу тих ознака и других доказа могу утврдити његову личност или ако уредник показивањем његовог пристапка за штампање и потписивање написа може утврдити његову личност као писца.

Писац је одговоран и за напис који није потписао, ако уредник прокаже и несумњиво утврди да је проказана личност прави писац, а напис је штампан с дозволом писца.

Ако је какав напис путем штампе објављен без дозволе писца, онда се уредник односно објављивач сматра писцем, према томе ће се и казна применити. Прави писац у овом случају не може бити кажњен.

Види чл. 33. и 35.—42. Зак. о штампи.

Чл. 35. — Уредник је одговоран за све што је у новинама или у повременом спису оштампано без ичијег потписа или са непотпуним именом или псевдонимом или са почетним словима имена и презимена такве личности чију истоветност суд не може да утврди или уредник неће да открије, као и онда кад је потписник написа измишљена личност или лажно означена или ако је прави потписник ван домаћаја наших власти.

Види чл. 33., 34. и 36.—42. Зак. о штампи.

Чл. 36. — Повређени кривичним делом може своју тужбу противу уредника проширити, све до главног претреса, на друго лице које је прави уредник, ако вероватним учини да лице, означено на листу као уредник, није стварно уредник у смислу члана 9. овога закона. Ако суд по слободном уверењу то утврди, онда за напис одговара стварни уредник.

Види чл. 9., 33.—35. и 37.—42. Зак. о штампи.

Чл. 37. — Издавач односно наручилац је одговоран у толико, у колико је активно суделовао код публикације окривљеног дела, или у колико је пропустио дужну пажњу.

Издавач ће се ослободити кривичне одговорности због пропуштене дужне пажње ако при првом саслушању изнесе и докаже ко је писац односно уредник.

Види чл. 33.—36. и 38.—42. Зак. о штампи.

Чл. 38. — Штампар је одговоран ако се не зна ни писац ни уредник ни издавач или ако штампа нешто без означења своје штампарије, а означење је прописано законом.

Штампаром се сматра власник штампарије. Ако штампарску радњу води власти пријављени пословођа или закупац, онда одговара кривично по овоме закону тај пословођа односно закупац. Власник штампарије одговара солидарно са пословођом односно закупецем за све новчане казне, трошкове и накнаду штете по овом закону.

Види чл. 33.—37. и 39.—42. Зак. о штампи.

Чл. 39. — Растурач или продавац је одговоран кад се не зна ко је штампар штампаног предмета који он растура, или кад се на општампаном предмету не види ко је писац, уредник или издавач, а уз то предмет у себи садржи кривично дело.

Растурач или продавац одговара, кад знајући растура штампане предмете, чије је растурање забрањено.

Види чл. 33.—38. и 40.—42. Зак. о штампи.

Чл. 40. — Новчане казне, судске таксе и трошкове морају осуђена лица положити судској благajни у року од осам дана по извршености пресуде.

Наплата казне и судских трошкова извршиће се егзекутивним путем према постојећим прописима.

Накнаду досуђене штете мора осуђени положити оштећеном најдаље у року од 14 дана, иначе ће се тражење оштећенога наплатити егзекутивним путем према прописима грађанског судског поступка.

У колико се то све не би могло наплатити од осуђених лица, извршиће се наплата од издавача.

Новчане казне, судске таксе и трошкови, ако се не могу наплатити од осуђених лица ни од издавача, наплатиће се у случајевима кривичних дела предвиђених у члановима 45 и 53 овога закона од штампара.

За издавача и штампара суд ће посебним решењем, које је извршно, утврдити да је наступио случај њихове одговорности у смислу овога члана.

Ако у означеним роковима плаћање не буде извршено, суд ће својим решењем, које је извршно, у првом случају на захтев државног тужиоца, односно полицијске власти, а у другом на захтев оштећеног и по саслушању државног тужиоца одмах а најдаље у року од осам дана, по пријему захтева, одлучити да се даље издавање новина или повремених списа обустави.

Ова обустава траје све дотле, док се не исплати све што је предвиђено у овом члану.

Види чл. 33.—39., 41., 42., 45. и 53. Зак. о штампи.

Чл. 41. — У случајевима предвиђеним у чл. 45. и 53. овога закона одговараће писац, уредник, издавач, штампар и растурач сваки за себе, према њиховој субјективној одговорности, према прописима казног законика, без обзира на одредбе чл. 36. до 41. овога закона.

Види чл. 33.—40., 42., 45., 53. и 88. Зак. о штампи.

Чл. 42. — За кривична дела из општег казног законика, која учине друга лица услед непосредног подстицања путем штампе, лица означена у чл. 33. овога закона одговарају као саучесници сваки за себе и према њиховој субјективној одговорности, по општем казном законнику, у колико та дела нису предвиђена у овом закону.

Кривична дела која нису споменута у овом закону, а учињена су путем штампе, казниће се по законима у којима су предвиђена.

Види чл. 33.—41. Зак. о штампи.

Глава осма. Кривична дела.

1. Против општих интереса.

Чл. 43. — Ко путем штампе подстиче на извршење каквог кривичног дела из општег или војног казненог закона, које се казни смрћу, робијом или заточењем дужим од пет година, па поред настале опасности не наступи последица казнима по казненом законнику, казниће се за то подстицање затвором до пет година.

Види чл. 44.—51. Зак. о штампи.

Чл. 44. — Ко путем штампе подстиче на извршење каквог другог кривичног дела из истих закона, које се казни робијом или заточењем до пет година или затвором или лишењем звања или новчано, па поред настале опасности не наступи последица, казнима по тим законима, казниће се за то подстицање затвором до три године.

Види чл. 43. и 45.—51. Зак. о штампи.

Чл. 45. — Ко путем штампе непосредно или посредно, вршећи комунистичку или анархистичку пропаганду или хвалећи употребу насиља, подстиче грађане да силом измене Устав или земаљске законе, казниће се затвором до пет година и новчано до 50.000 динара.

Види чл. 43., 44. и 46.—51. Зак. о штампи.

Чл. 46. — Ко путем штампе објављује очигледно измишљене и неистините вести, или ко објав-

љује фалсификоване исправе, које се лако као такве могу препознати, у намери да тиме узнемири јавно мишљење и да тако изазове опасност да се почини какав злочин или преступ казним по општем или војном казненом законнику, казниће се затвором до једне године и новчано до 10.000 динара.

Исто тако казниће се ко позива да се наруши јавни ред и мир, па би од тога могла наступити опасност.

Ко у спекулативне сврхе путем штампе проноси неистините вести које су кадре да утичу на течај цена животним намирницама, новцу и државним папирима од вредности, казниће се истом казном.

Види чл. 43.—45. и 47.—51. Зак. о штампи.

Чл. 47. — Ко путем штампе изазива мржњу против државе као целине или верски и племенски раздор, казниће се затвором од једног месеца до једне године и новчано до 10.000 динара.

Код чл. 47. речи „државе као целине“ значе интeрeтeт државни онакав какав је међународним пра- ницама одређен; а речи „изазивање верског и племенског раздора“ не могу се схватити да није допуштено свако објективно излагање мисли дозвољено овим законом.

Види чл. 43.—46. и 48.—51. Зак. о штампи.

Чл. 48. — Ко путем штампе подстиче на мржњу или презрење против војске или официрског

кора, или ко сеје раздор и неповерење у војсци, или ко одвраћа војне обвезнике или лица војног реда од вршења војне дужности, казниће се затвором до једне године и новчано до 10.000 динара.

Ко свесно дражи један друштвени ред против другог или ко злонамерно изазива презирање или исмевање према државним установама казниће се затвором до шест месеци.

Види чл. 43.—47. и 49.—51. Зак. о штампи.

Чл. 49. — Ко путем штампе тешко повреди јавни морал, казниће се затвором до једне године и новчано до 10.000 динара.

Неморални пртежи, порнографски написи, гравире и слике уништиће се.

Ко изрично или увијено путем штампе огласе који се односе на полни живот или на спречавање полних болести или на њихово лечење објављује на такав начин да се тим вређа стид или угрожава јавни морал; затим ко путем штампе оглашује или нуди средства која спречавају рођење деце или средства за побацивање или нуди начин или прилику за побацивање, у колико у томе не буде теже кажњиво дело, казниће се затвором до једне године и новчано до 10.000 динара.

Види чл. 43.—48., 50. и 51. Зак. о штампи.

Чл. 50. — Ко путем штампе злонамерно омаловава или вређа коју од признатих вероисповести казниће се затвором до три месеца.

Види чл. 43.—49. и 51. Зак. о штампи.

Чл. 51. — Ко претећим или наметљивим држањем за себе или за другог ма од кога измоли или изнуди новаца или другу какову корист зато да у штампи нешто прећути или исправи или пак да нешто објави за такву награду која није у сразмери са протувредношћу казниће се затвором до једне године.

Ако дело остане у покушају, казниће се затвором до 6 месеци.

Види чл. 43.—50. Зак. о штампи.

2. Против части.

Чл. 52. — Клевета је у смислу овога закона кад се о једном или више физичких или више правних лица на начин означен у чл. 1. овога закона што неистинито износи или проноси што његовој части, добром имену, друштвеном угледу или привредном кредиту може наудити.

Као клевета сматра се и прештампавање оваких написа или позивање на њих, а исто тако сматраће се као клевета и свака инсинуација у циљу клеветања, кад год се из самог написа, или у вези с другим написима од истог или другог писца, у истом или другим листовима и списима може утврдити да је писац, знајући за садржину тих написа, имао намеру казати да постоји нешто што части, добром имену, друштвеном угледу или привредном кредиту оклеветаног може наудити.

Клевета постоји и кад оклеветани није именован, ако је иначе јасно означен.

Као увреда путем штампе сматра се кад ко на начин означен у чл. 1. овог закона употреби какав погрдан израз или речи или изразе презирања или омаловажавања, не наводећи никакве чињенице у погледу каквог физичког или правног лица.

Постоји клевета, а не увреда, ако се лице о коме је у напису реч назове изразом који предпоставља да постоји нека чињеница, која може худити његовој части, добром имену, друштвеном угледу или привредном кредиту, а то не би било истинито.

Види чл. 1., 41. и 53.—64. Зак. о штампи.

Чл. 53. — Ко увреди Краља или члана Краљевског Дома, казниће се затвором од једне до пет година.

Ко увреди страног државног поглавара или Народну Скупштину казниће се затвором до једне године.

Објављивање карикатура Краља и чланова Краљевског Дома, сматра се као увреда.

Због клевете Краља или члана Краљевског Дома казниће се од године дана до 10 година и новчано од 20.000 до 200.000 динара.

Због клевете страног државног поглавара или Народне Скупштине, казниће се затвором до три године и новчано до 20.000 динара.

Код чл. 53. речи „Народну Скупштину“ имају се разумети у смислу Устава, као законодавно тело, т. ј. као државну установу предвиђену Уставом.

Види чл. 52. и 54.—64. Зак. о штампи.

Чл. 54. — Ко нанесе увреду судовима, војсци, јавним надлештвима, члановима Народне Скупштине, представницима власти или у опште јавним службеницима, као и грађанима који стално или привремено врше какву јавну службу или испуњавају какву јавну дужност, кад се увреда односи на то њихово својство, казниће се затвором до две године.

Због клевете казниће се затвором до три године и новчано до 20.000 динара.

Види чл. 52., 53. и 55.—64. Зак. о штампи.

Чл. 55. — Кад је једним написом оклеветано више означених лица на тај начин што је лице на које се циља недовољно означено, сматра се да је оклеветан сваки од оних на које се означавање у колико га има потпуно односи и свако од њих има право подићи тужбу против клеветника. По свима овим тужбама суд ће изрећи једну пресуду.

Ако је оклеветан један ред физичких или правних лица, једно или више лица која припадају том реду могу подићи једну тужбу, и оптужени неће бити кажњен само ако докаже, у колико је доказивање допуштено, да је за ма које лице истинито оно што је у напису изнето.

Види чл. 52.—54. и 56.—64. Зак. о штампи.

Чл. 56. — Ко увреди физичко или правно лице казниће се затвором до једне године.

Због клевете казниће се затвором до три године и новчано до 20.000 динара.

Види чл. 52.—55. и 57.—64. Зак. о штампи.

Чл. 57. — Ко путем штампе износи на јавност туђе личне (приватне) и домаће прилике и тиме по оцени суда повреди мир и спокојство чије, казниће се затвором од месец дана до године дана и новчано до 10.000 динара.

Види чл. 52.—56. и 58.—64. Зак. о штампи.

Чл. 58. — Увреда и клевета умрлих лица казни се на тужбу њихових рођака у узлазној и силазној линији, жене или мужа и староца, као да је учињена живим лицима, ако је учињена у намери да повреди част или науди угледу ових лица. Ако је подигнуто више тужби у овом случају судиће се по првој тужби и изрећи једна пресуда.

Поменути сродници, у таквом случају брачни друг и старалац, имају право на исправку по чл. 26. овога закона.

Види чл. 26., 52.—57. и 59.—64. Зак. о штампи.

Чл. 59. — Ко путем штампе узноси извршење каквог простог злочина или престапа казниће се, према природи и тежини дела, затвором до шест месеци.

Види чл. 52.—58. и 60.—64. Зак. о штампи.

Чл. 60. — Ако суд утврди да је клеветник ишао са нарочитим планом на то, да уништи добро име или кредит оклеветаног лица, може осудити клеветника затвором од шест месеци до три године и новчано до 30.000 динара.

Види чл. 52.—59. и 61.—64. Зак. о штампи.

Чл. 61. — Истинитост чињеница може се доказивати у свима случајевима клевете, осим кад се чињеница односи:

1. на Краља и Краљевски Дом, стране државне поглаваре и Народну Скупштину;
2. на породични живот или морал чланова у породици.

Види чл. 52.—60. и 62.—64. Зак. о штампи.

Чл. 62. — Оклеветани има право на материјалну накнаду. Износ накнаде утврђује суд у истом поступку. Накнада за клевете не може бити мања од досуђене новчане казне за то дело, а ако оклеветано лице има какву јавну службу накнада се повећава.

Види чл. 52.—61., 63. и 64. Зак. о штампи.

Чл. 63. — На захтев тужиоца суд ће одлучити да се судска пресуда у целини или изводу општапа о трошку осуђенога у листу у коме је инкриминисани напис објављен. У случају клевете пресуда се објављује на челу листа, а код увреде у ономе делу у коме је напис у листу објављен.

Види чл. 52.—62. и 64. Зак. о штампи.

Чл. 64. — Ако је увреди путем штампе претходило изазивање или незаконито поступање или ако су увреде узајамно нанете, суд ће такво поступање узети као олакшавну или извињавну околност, према стицају прилика под којима су учињене.

Види чл. 52.—63. Зак. о штампи.

3. Чисто штампарске природе.

Чл. 65. — Ко неистинито објави напис под потписом нечијим, а утврди се, да га потписано лице није овластило на стављање његова потписа, казниће се затвором од шест месеци до три године.

Види чл. 66.—72. Зак. о штампи.

Чл. 66. — Затвором до шест месеци и новчано до 3000 динара казниће се ко путем штампе објави:

- 1) тужбу или ма каква акта по кривичној парници, док се не прочитају на усеном претресу;
- 2) извештај са претреса о клевети где доказивање клевете није допуштено;
- 3) несвршена акта грађанских парница без нарочитог одобрења суда;
- 4) саветовање или гласање судова по кривичним и грађанским предметима;
- 5) приватна писма, телеграфске депеше или телефонске разговоре, за које нема одобрење од писца, односно говорника, а где немају општег јавног или историског интереса.

Види чл. 65. и 67.—72. Зак. о штампи.

Чл. 67. — Затвором до пет година и новчано до 10.000 динара казниће се ко путем штампе објави:

- 1) извештаје са кривичног претреса по делима велеиздаје и издаје отаџбине, ако је јавност претреса по њему била искључена;
- 2) службене извештаје и саопштење о кретању војних трупа, о војној спреми, о стању утврђења и

другим средствима војне и државне одбране, изумимајући све оно што се службеним путем објави;

3) извештаје са тајних седница Народне Скупштине;

4) службену поверљиву преписку, ако по оцени суда има од тога штете по јавне интересе земље;

5) написе које је војна цензура забранила.

Види чл. 65., 66. и 68.—72. Зак. о штампи.

Чл. 68. — Уредник новина или повремениог списка који не општампа судску пресуду чије је штампање у целини или изводно суд наредио својом пресудом у поступку због увреде или клевете тужиоца, казниће се затвором до једне године дана и новчано до 10.000 динара.

Ако лист не објави у првом а најдаље другом наредном броју исправку чије је штампање суд наредио, по чл. 29. овога закона, суд ће наредити обуставу листа све до штампања исправке.

Види чл. 29., 65.—67. и 70.—72. Зак. о штампи.

Чл. 69. — Ко узалтене штампане ствари домаће или стране штампе чија је забрана објављена, знајући за то, растура или продаје казниће се затвором до шест месеци.

Види чл. 65.—68. и 70.—72. Зак. о штампи.

Чл. 70. — Новчано до 3.000 динара или затвором до три месеца казниће се по одредбама овога закона:

1. писац, уредник, издавач, штампар и растурач који не поступи по наређењима чл. 4. до 14.

овога закона или поднесу неистините пријаве, у колико се дотична законска одредба на кога од њих односи;

2. лице које допусти да буде означено као уредник и ако нема учешћа ни у одређивању правца у коме се лист уређује, ни у одлучивању да ли ће један напис бити објављен или не.

Види чл. 4.—14., 65.—69., 71. и 72. Зак. о штампи.

Чл. 71. — Ко растурајући новине објављује садржину написа којима се нечија личност вређа или клевета било да се име у том напису помиње или не помиње, казниће се затвором до три месеца.

Види чл. 65.—70. и 72. Зак. о штампи.

Чл. 72. — Потпуно или у изводу али истинито и непристрасно објављивање јавних расправа Народне Скупштине, не повлачи кривичне одговорности, у колико не садржи кривично дело против Владоца или кога члана Краљевског Дома, или позивање грађана да силом мењају Устав.

Лист, који донесе овај извештај, дужан је штампати неправак оклеветаног или увређеног лица према прописима овог закона.

Види чл. 65.—71. Зак. о штампи.

Глава девета. Поступак.

Чл. 73. — Сва кривична дела учињена штампом према одредбама овог закона извиђају и суде Првостепени Судови — Окружни судови, судбени

столови. Суђење је по слободном убеђењу. Свака се тужба подноси непосредно надлежном суду.

Истога дана кад је суд тужбу примио, мора се тужба предати иследном судији у поступак као хитан предмет.

Тужба се мора доставити суду у онолико примерака, колико је тужених.

У року од 24 сата суд ће доставити туженима тужбу са свима прилозима у овереном препису заједно са инкриминисаном штампаном ствари или са овереним преписом целог написа у коме су инкриминисани ставови с налогом да у року од осам дана поднесу одговор на тужбу, у коме се изнети своју одбрану и учинити предлог у циљу provedeња доказа које намерава да употреби у својој одбрани.

Одговор се може дати или писмено или усмено у записник код надлежног суда лично или преко правног заступника.

Ако се одговор шаље поштом, дан предаје на пошту узима се за дан кад је одговор поднет.

На доказе које тужени предложе иза овога рока неће суд узети обзира, осим ако се односе на нова факта, која је тужилац током поступка изнео или ако тужени доказима тужитеља буде изазван да са своје стране предлаже нове доказе.

Суд ће одлучити хоће ли се одмах иза одговора тужених одредити претрес, односно главна расправа, или ће се пре расправе провести докази ван судске територије. Ако суд нађе да треба од-

Доставља редити претрес, односно главну расправу, позваће тужноца да у року од три дана поднесе оптужницу.

Доставља тужбе уреднику сматра се извршеном, ако се тужба остави у његовом уредништву; ако тужбу у уредништву нико не прими, тужба ће се прибити на врата зграде уредништва и доставља се сматра ваљано извршеном.

Види чл. 74.—92. Зак. о штампи.

Сведоци Чл. 74. — Позивање на сведоке ван судске територије ограничава се у толико што се суду оставља слободна оцена да утврди, да ли је то позивање умесно или се истиче само у циљу одуговлачења поступка. Ако иследни судија сматра захтев оптуженог за неумесан или ако то тражи тужилац, изи- скаће одмах о том одлуку суда која је извршна. Оптужени се не спречава да сам приведе сведоке.

Види чл. 73. и 75.—92. Зак. о штампи.

Чл. 75. — Напред означени рок не може се про- дужавати.

Доказе
одредбе
о судској Наводе и доказе оптуженога иследни судија истог дана саопштава тужноцу достављајући му препис истих или саопштавајући му их у суду. Тужилац има право да поднесе противне доказе. Рок на њихово подношење одређује иследни судија.

Види чл. 73., 74.—92. Зак. о штампи.

Чл. 76. — Извиђања и суђења кривичних дела учињених путем штампе врше се независно од ра-

нијих суђења за кривична дела из казненог за- коника.

Види чл. 73.—75. и 77.—92. Зак. о штампи.

Чл. 77. — Ако се о кривичном делу изнетом у клевети путем штампе већ води кривични посту- пак, иследни ће судија застати са вођењем истаге, али ако је ова свршена, суд ће застати са суђењем, док не изађе извршна судска одлука о том пред- мету. Овај застој поступка прекида застарелост до извршности одлуке.

Види чл. 73.—76. и 78.—92. Зак. о штампи.

Чл. 78. — Свака тужба мора навести од речи до речи оне изразе и реченице, цртеж и слике у смислу чл. 1. овога закона у којима налази да по- стоји кривично дело.

По тужби која није потпуна иследни ће судија претходно позвати тужноца да тужбу допуни или исправи.

Ако тужилац то не уради, иследни ће судија издати му решење, којим његову тужбу као не- уредну одбацује.

Против овога решења има места жалби Прво- степенем Суду у року од три дана. Судско решење по жалби је извршно.

Види чл. 1., 73.—77 и 79.—92. Зак. о штампи.

Чл. 79. — Истрага и суђење почеће се водити:
1) ако се тиче приватног или правног лица на тужбу тих лица или њихових законитих заступ- ника;

2) ако се тиче Краља и чланова Краљевског Дома по пријави односно тужби надлежне власти;

3) ако се тиче поглавара страних држава или дипломатских представника по њиховој тужби или по наредби Министра Иностранних Дела;

4) ако се тиче Народне Скупштине, судова, војске, државних надлештава, јавноправних корпорација по захтеву Председника Народне Скупштине, шефа надлештва уз привола претпостављене власти, и представника дотичне корпорације;

5) ако се тиче лица која врше јавну службу у погледу њихове службе, по пријави односно тужби надлежне власти или непосредно по тужби дотичних лица;

6) ако се тиче поротника, сведока или у опште грађана који привремено или стално врше какву јавну службу, по пријави односно по њиховој тужби;

7) у случајевима престапа учињених против формалних одредаба овога закона (чл. 5. до 14.) надлежна ће власт предавати по службеној дужности тужбу суду;

8) ако се тиче појединих друштвених редова, класа, или удружења по тужби представника дотичнога реда, или класе. Ако је дело такве природе да би могло да узнемири јавно мишљење или ако се оно односи на шире кругове друштвених редова, пријаву односно тужбу ће подносити полицијска власт;

9) ако се тиче кривичних дела против општих интереса по овом закону као и оних из чл. 42., на тужбу јавних оптужних органа.

Пријава односно тужба подноси се лично или преко правног заступника.

Види чл. 5.—14., 42., 73.—78. и 80.—92. Зак. о штампн.

Чл. 80. — Иследни судија позива оптуженога ради саслушања нарочитим позивом који му се упућује преко поште или путем суда као у чл. 73. ов. зак. Позиви иследног судије имају форму коју прописује кривични поступак.

Види чл. 73.—79. и 81.—92. Зак. о штампн.

Чл. 81. — Ако се оптужени не одазове позиву сматраће се као да је саслушан и приступиће се суђењу у његовом одсуству.

Види чл. 73.—80. и 82.—92. Зак. о штампн.

Чл. 82. — Оптужени који није присуствовао истрази или претресу може и сам изјавити незадовољство, призив или жалбу против судских одлука али потпис на таквом акту мора бити оверен од ма какве власти.

Види чл. 73.—81. и 83.—92. Зак. о штампн.

Чл. 83. — Испит сведока на које се оптужени позива, извршни судија има извршити у року од 8 дана.

Исти рокови важе за испит сведока на које се тужилац позива да побије доказе оптужених.

Види чл. 73.—82. и 84.—92. Зак. о штампн.

Чл. 84. — По извршеном саслушању оптуженога и сведока где је ових било, и пошто су прибрани докази поступка, последни судија предаје акта суду који у седници од три судије решава: има ли места да се оптужени стави под суд или нема.

Против решења има места жалби Апелационом Суду у року од три дана.

Види чл. 73.—83. и 85.—92. Зак. о штампи.

оптужени
Чл. 85. — Решење о стављању под суд саопштава се одмах оптуженом и предаје тужиоцу да изради оптужницу, коју он мора да поднесе суду у року од три дана.

По овој оптужници суд има да одреди претрес у року од пет дана ако нема сведока или у року од десет дана ако има сведока, које треба позвати на претрес.

Види чл. 73.—84. и 86.—92. Зак. о штампи.

Чл. 86. — Суд није дужан да прибавља по службеној дужности никакве доказе у поступку о закону о штампи у корист или на штету једне или друге стране.

Чл. 86. има се разумети тако, да суд није дужан да узима на себе иницијативу за прибављање доказа, али доказе које је странка назначила а суд их као важне примио, те ће суд сам прибавити.

Види чл. 73.—85. и 87.—92. Зак. о штампи.

Чл. 87. — Ако оптужени одриче на суду да се окривљена штампана ствар односи на тужиоца,

онда, ако тужилац буде задовољан, суд ће издати тужиоцу решење, које ће садржавати у целини изјаву оптуженога да се окривљена ствар не односи на тужиоца. Тужилац има право да га објави.

Ако се тужилац с тиме не задовољи, суд ће наставити поступак и изрећи пресуду према нађе-ном стању.

Види чл. 73.—86. и 88.—92. Зак. о штампи.

Чл. 88. — У свим случајевима где се осуда на плаћање судских такса, трошкова кривичног поступка, накнаде штете и новчаних казни, има изрећи према издавачу и штампару (чл. 40.) позив на главни претрес предаће се и издавачу и штампару да би и он дао своју реч у погледу одбране.

Исто тако упутиће им се позив за главни претрес у случајевима предвиђеним у чл. 41. овога закона.

Види чл. 40., 41., 73.—86. и 89.—92. Зак. о штампи.

Чл. 89. — Одредбе општег казног законика о покушају и свршеном делу, о олакшавним, ублажавним (ванредно ублажавање казне) и отежавним околностима, о поврату (припадништву) и застарелости важе у свему и за кривична дела учињена путем штампе.

Право на подизање тужбе застарева за годину дана од дана штампања.

Види чл. 73.—88. и 90.—92. Зак. о штампи.

Чл. 90. — Противу решења и пресуде нижег суда може се изјавити жалба и незадовољство ви-

шем суду према надлежности, за три дана по саопштеној одлуци. Незадовољство или жалба заједно са актима предмета спроводи се вишем суду у року од 24 сата по истеку рока за жалбу или незадовољство. Виши суд решава ове ствари као хитне у року од 15 дана.

Види чл. 73.—89., 91. и 92. Зак. о штампи.

Чл. 91. — Извршна је власт дужна у року од седам дана по добивеном налогу судске власти да предузме извршење пресуде и наплате сваке новчане казне, судске таксе и трошкова кривичног поступка и накнаду досуђене штете у истом року по истеку рока из чл. 40. овога закона.

Оштећени има право да код суда тражи обезбеђење и пре истека рока од 14 дана у којем осуђени има да плати накнаду штете.

Види чл. 40., 73.—90. и 92. Зак. о штампи.

Чл. 92. — Изричући осуду у казненом поступку ради кажњивих дела почињених штампом суд ће у колико се тиче политичких кажњивих дела с обзиром на природу дела установити да ли се осуђеноме код извршења казне признају ове олакшице:

Осуђени ће издржавати казну одељено од кажњеника који су осуђени ради простих кажњивих дела у пристојнијим просторијама, неће се моћи присилити на обавезан рад него ће се моћи бавити радом који сам одабере и одговара приликама казненога завода, и моћи ће носити своје одело и добивати своју храну.

Са овим осуђеницима у погледу кућнег реда и дисциплине поступаће се блаже него са осталим осуђеницима.

Ови осуђеници имају права бити на ваздуху свакога дана бар два сата у зато одређеном месту.

Види чл. 73.—91. Зак. о штампи.

Глава десета. Одговорност органа власти.

Чл. 93. — Сви органи власти који у означеним роковима не сврше истрагу или не донесу потребну одлуку по предмету, или у опште не поступе по прописима овога закона, казниће се дисциплински ради немарљива вршења службе ако такво поступање не повлачи за собом кривичну одговорност ради злоупотребе службене власти.

Види чл. 40. Зак. о штампи.

Глава једанаеста. Завршне одредбе.

Чл. 94. — Овлашћује се Министар за Изједначење Закона да, споразумно са Министром за Социјалну Политику, проишле Уредбу са законском снагом којом се уређују односи између новинара и послодаваца.

Чл. 95. — Овим се законом укидају сви посебни материјални и процесуални закони и прописи о штампи који постоје у појединим покрајинама Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца.

Одредбе општих казnenих поступака које сеprotиве прописима овога закона не вреде за кривична дела учињена путем штампе.



37314

На кажљива дела учињена путем штампе пре ступања на снагу овога закона, примениће се до садањи прописи о поступку.

Чл. 96. — Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија од дана објаве у „Службеним Новинама“.

Препоручујемо нашем Министру за Уставотворну Скупштину и Изједначење Закона, да овај Закон обнародује, свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покуравају.

Закон је објављен у Бр. 179.—XXXIX. Службених Новина од 8. августа, 1925. год.

Чл. 13. измјена : Ако су ипак не извршено
закон, предвиђена у словесном закону о
школама Београ од наше које за оба
дана извршава и извр. законима и закон
о з. ј. б. и. ч. у. г. , нашите и оба у
мо ко из. законима односно ко з. о. з.
1. б. и. ч. у. г.

Чл. 14. измјена : М. у. Дана мање за
- државне закон измјене новина :
1. Ако су новине у меди закон да
извршава биле законима
2. Ако новине и измјене у ко.

- у закон државне измјене новина.
3. Ако се новине моде и
које је извршава меди које.
- Закон у закон које закон и
мање.

Које законима измјене новина
биле законима и законима закон.
- и измјене новина које закон.
- државне се измјене новина,
које и које државне закон
мање и државне законима,
које новине које закон.
- и законима.

Чл. 15 измјена. Сви законима које.
- који о измјене које у које.
- мање које које законима
државне законима

Чл. 16 измјена. Овој закон које.
и законима у законима и закон
- је обавезну снагу законима

Uzeta se odnalezla u Ar. Robinson
(Zakoni of 6-I-19298.)